

अमरः वस्ते मांसमिति वसा शुद्धमांसस्य यः स्नेहः सा वसेति वैद्या (10.) इति स्वामी वसया मांसस्नेहेन शीनं देवं प्रीणामि । अश्रु नेत्राम्बु रोदनमित्यमरः [२. ६. १३.] अश्रुभिर्नेत्राम्बुभिः पुष्पाः देवताः प्रीणामि । दूषिका नेत्रयोर्मलमित्यमरः [२. ६. ६७.] दूषिकाभिर्नेत्रमलैर्द्वाडुनीर्देवताः प्रीणामि । रुधिरं सृग्लोहिता-
सरत्तक्षतजशोणितमित्यमरः [२. ६. ६८.] अस्यते सृज्यते (11.) इति वा असृक् रुधिरं पद्म इत्यसन्नादेशः [पा० ६. १. ६३.] अस्मा रक्षांसि प्रीणामि । अङ्गैः पूर्वा-
नुक्तावयवैः चित्राणि दैवतानि प्रीणामि । द्रुपं स्वभावे सौन्दर्ये नाणके पशुश-
ब्दयोरिति विश्वः द्रुपेण सौन्दर्येण नक्षत्राणि दैवतानि प्रीणामि । त्वचा चर्मणा पृथिवीं देवीं प्रीणामि स्वाहेति मन्त्रैराज्यं जुहोतीत्यर्थः ॥ अत्र अग्निं हृदयेनाश-
निं हृदयाग्रेणेत्यादि द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहेत्यन्ता अपि [३१. ८-१३.] आहुतीर्जु-
हुयात् आश्वमेधिकत्वात् ॥ ॥ का० [२०. ८. १८.] अवभृथेद्यन्तेऽप्सु मग्नस्य पिङ्गलस्य
खलतिविल्लिधशुक्लस्य मूर्धनि जुहोति जुम्बकाय स्वाहेति । अवभृथयागान्ते ए-
वंविधस्य पुंसो मूर्धनि जुम्बकायेति मन्त्रेणाज्यं सकृद्दहति जुहुयात् कीदृशस्य पुं-
सः जले मग्नस्य पिङ्गलाक्षस्य खलतेः खल्वाटस्य विल्लिधस्य दत्तुरस्य शुक्लस्या-
तिगौरस्येति सूत्रार्थः ॥ वरुणदेवत्या द्विपदा यजुर्गायत्री उदन्यपुत्रमुण्डिभदृष्टा ।
जुम्बकाय वरुणाय स्वाहा सुहुतमस्तु वरुणो वै जुम्ब इति श्रुतेः [१३. ३. ७. ५.] ।
एषा चान्तर्जले जता पापनाशिनी तदुक्तं हारीतेन जुम्बका नाम गायत्री वेदे
वाजसनेयके अन्तर्जले सकृज्जता ब्रह्महत्यां व्यपोहतीति ॥ १ ॥

X. हिरण्यगर्भः समव० ॥ १० ॥ यः प्राणतो निमि० ॥ ११ ॥

चतस्रः कदेवत्याः त्रिष्टुभः प्रजापतिसुतहिरण्यगर्भदृष्टाः प्राजापत्यपशूनामश्वा-
दीनां याज्यानुवाक्याः ॥ द्वे व्याख्याते [२३. १. ३.] ॥ १० ॥ ११ ॥

यस्येमे हिमवन्तो महिवा यस्य समुद्रो रसया सहोदुः ।

यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १२ ॥

यं कस्मै प्रजापतये देवाय हविषा विधेम हविर्दन्नः विभक्तिव्यत्ययः कश-
ब्दस्य सर्वनामत्वमार्थम् । इमे हिमवन्तः बहुवचनादन्येऽपि हिमाचलप्रभृतयः